

всякой рабъ-ть си, и всякой рабынѣ-ть си, свободны, щото да нѣмать вече тѣхъ за рабы: послушахъ, и пуснажжъ ^и:
 11 Но слѣдъ това пометижжъ ся и направихъ да ся вѣрнѣтъ раби-ть и рабынѣ-ть, които пуснажжъ свободны, и подчинихъ гы да ся раби и рабыни.
 12 И быде слово Господне къмъ Иереміїхъ отъ Господа, и рече: Така говори Господь, Богъ Израилевъ: Азъ направихъ завѣтъ съ отци-ть ви, въ които день гы изведохъ изъ Египетскж-та землѣ, изъ домъ-ть на робство-то, и рѣкохъ: «Въ свирѣпѣсть на седмь години пуснѣте всякой брати си Евреинѣ-ть, които ти ся е продалъ, и слугувалъ ти е шесть години: тогазъ ще го пуснешь свободенъ отъ тебе; но отци-ть ви не мя послушахъ, ниго приклонихъ 15 ухо-то си. И вы сега бѣхте ся обѣрихли и направили право-то прѣдъ мене, като прогласихте, всякой освобожденіе на близкнѣ-ть си, и ^и направили бѣхте завѣтъ прѣдъ мене ^и въ домъ-ть върху които ся 16 призова име-то ми: Но пометижхте ся, и росквернихте име-то ми, и направихте всякой рабъ-ть си, и всякой рабынѣ-ть си, които бѣхте пуснѣли свободны по волѣж-та имъ, да ся вѣрнѣтъ, и подчинихте гы да ви ся раби и рабыни.

17 За то така говори Господь: Вы не ма послушахте, да прогласите свободож всякой на брати си, и всякой на близкнѣ-ть си: ето, говори Господь, «азъ прогласявамъ противъ васъ свободож ^и на ножъ-ть, на моръ-ти, и на гладъ-ть: И уще вы прѣдамъ въ тласканіе по всичкы-ти царства на землѣ-та. И ще прѣдамъ человѣцѣ-ти които ся прѣстѣпили завѣтъ-ть ми, които не извѣрихъ слова-та на завѣтъ-ть що направихъ прѣдъ мене, когато разсѣкохъ телето надвѣ, и минажжъ между 18 части-ти му Гудинѣ-ть князовъ и Иерусалимскѣ-ть князовъ, скопки-ть и свѧщенники-ть, и всичкы-ть людие на тѣзъ землѣ, които минажжъ между раздѣлены-20 тѣ части на телето: И ще гы прѣдамъ въ ржкѣ-та на непріятели-ти имъ, и въ ржкѣ-та на онѣзъ които искатъ душаж-та имъ: ^и а трупове-ти имъ ще бѣдѣтъ за хранж на небесны-ти птицы, и на земны-21 тѣ звѣрове. И Седекій Гудинѣ-ть царь, и князове-ти му, ще прѣдамъ въ ржкѣ-та на непріятели-ти имъ, и въ ржкѣ-та на онѣзъ които искатъ душаж-та имъ, и въ ржкѣ-та на воинство-то на Вавилонскѣ-ти царь, ^и които ся отеглихъ отъ васъ. 22 Это, ^и ще заповѣдамъ, говори Господь, и ще гы вѣрнѣтъ тойзи градъ, и ще рату-

вать противъ него, и ^и ще го обладаіжть, и ще го изгорять съ огнь: и ^и ще направиж Гудинѣ-ть градове запустѣніе, да нѣма кой да живѣе ^и тѣхъ.

ГЛАВА 35.

1 Слово-то което быде къмъ Иереміїхъ отъ Господа въ дни-ти на Йоакима Йосинѣ-ть 2 сынъ, Гудинѣ-ть царь, и рече: Иди ^и въ домъ-ти на Рихавовцы-ти, та имъ говори, и доведи гы въ домъ-ти Господень, ^и въ единъ отъ стаї-ти, и напой гы съ вино. 3 Тогазъ эѣхъ Яазанїй, сынъ-ти на Иереміїхъ, сына Хавасиніева, и братія та му, и всичкы-ти му сынове, и всичкы-ти домъ 4 на Рихавовцы-ти, Та гы доведохъ въ домъ-ти Господень, въ стаї-та на сынове-ти на Анана, сынъ-ти на Игдалій, Божій-ти человекъ, които бѣше при стаї-та на князове-ти, надъ стаї-та на Маасій Селлумовъ-ти сынъ ^и стражъ-ти на вратата: И турихъ прѣдъ сынове-ти на домъ-ти на Рихавовцы-ти съезды птили съ вино, и 6 чашы, и рѣкохъ имъ: Пийте вино. А тѣ рекохъ: Не щемъ да піемъ вино; ^и защото Йонадавъ, Рихавовъ-ти сынъ отецъ ни, заповѣда ни, и рече: Да не піете вино, вы, 7 и сынове-ти ви до вѣка: Нито кѫшъ да съградите, нито сѣме да наслѣбите, нито лозія да насадите, нито да имате; но въ шатры да обитавате прѣзъ всичкы-ти си дни, ^и да живѣете много дни въ землѣ-8 тѣ, въ които сте пришелци. И послушахъ гласъ-ти на Йонадава, Рихавовъ-ти сынъ, нашій-ти отецъ, въ всичко що ни заповѣда, да не піемъ вино прѣзъ всичкы-ти си дни, иной, жены-ти ни, сынове-ти ни, 9 и дѣщи-ти ни: Нито да съградимъ кѫщи за да обитавамы: и нѣмахъ лозіе, или 10 нивѣ, или сѣме. Но живѣхъмы въ шатры, и послушахъмы, и сторихъмы, по всичко що ни заповѣда Йонадавъ нашій отецъ. 11 Но когато Навуходоносоръ Вавилонскѣй царь, възлѣзе на туй мѣсто, рекохъ: Елате, и да вѣземъ въ Иерусалимъ, по ради Халдейско-то воинство, и поради Сирійско-то воинство: за то живѣемъ въ Иерусалимъ.

12 И быде слово Господне къмъ Иереміїхъ, 13 и рече: Така говори Господь Саваоеъ, Богъ Израилевъ: Иди, та речи на Гудинѣ-ти человѣцы, и на Иерусалимскѣ-ти жители: «Не ще ли земете поученіе да слушате слова-та ми? говори Господь. 14 Думы-ти на Йонадава, Рихавовъ-ти сынъ, които заповѣда на сынове-ти си да не піятъ вино, извѣрихъ ся: и до тойзи

^и Виж. Ст. 21. Гл. 37; 5.
и Исх. 21; 2. 23; 10. Втор.
15; 12.
^о 4 Цар. 23; 3. Неем. 10;
29.
^и Гл. 7; 10.
^р Исх. 20; 7. Лев. 19; 12.

^и Мат. 7; 2. Гал. 6; 7. Іак.
2; 13.
^и Гл. 32; 24; 36.
^у Втор. 28; 25, 64. Гл. 29; 18.
^ф Виж. Быт. 15; 10, 17.
^х Гл. 7; 33; 16; 4; 19; 7.
^и Виж. Гл. 37; 5; 11.

^и Гл. 37; 8; 10.
^и Гл. 38; 3; 39; 1, 2, 8. 52;
7, 13.
^и Гл. 9; 11. 44; 2, 6.

—

^и Гл. 3; Пар. 6; 5.
^и 4 Цар. 19; 9. 25; 18. 1 ІІІ.
9; 18, 19.
^и 4 Цар. 10; 15.
^и 10; 12. Езес. 6; 2, 3.
^и Гл. 32; 33.